ГАЗЕТА АСОЦІАЦІЇ ФЕРМЕРІВ ТА ПРИВАТНИХ ЗЕМЛЕВЛАСНИКІВ ДНІПРОПЕТРОВСЬКОЇ ОБЛАСТІ

ФЕРМЕР ПРИДНІПРОВ'Я

27 лютого 2019 року ● № 9 (96)

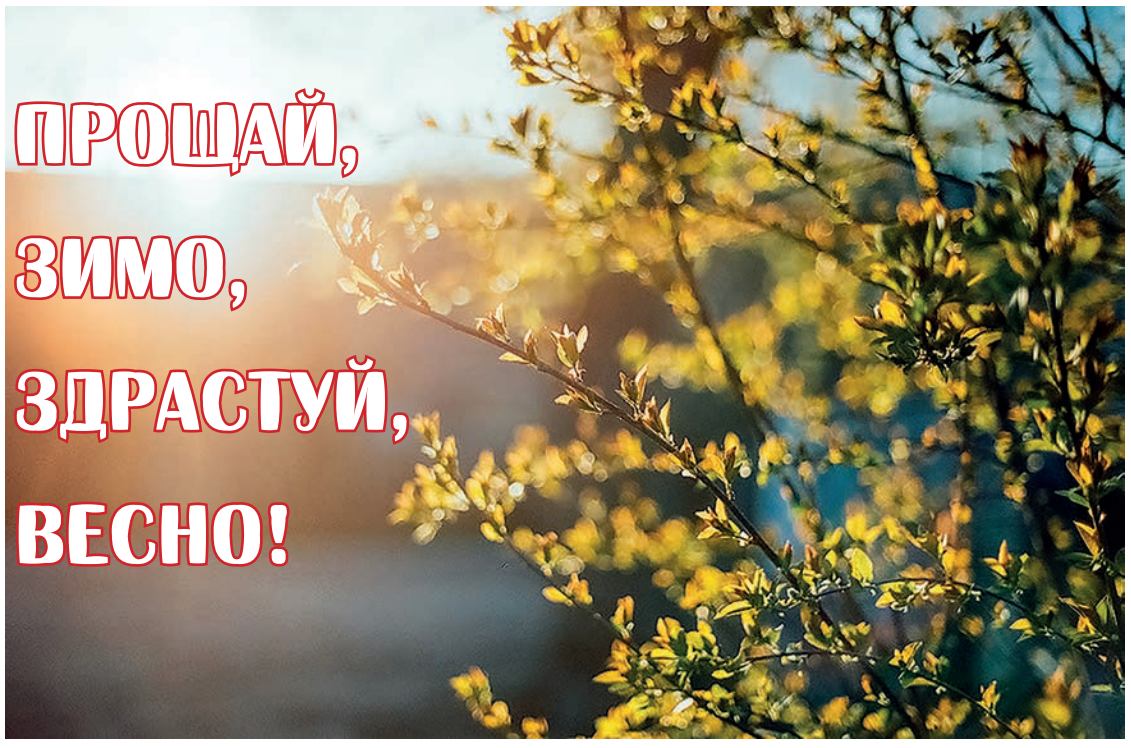

Народні синоптики пояснили, чого чекати українцям у цьому році

Професійні синоптики не дають довгострокових прогнозів - максимум на пару тижнів. А ось народні синоптики за становищем планет і погодними прикметами обчислюють, якою буде весна в Україні і навіть яке буде літо.

Прогноз

ЦЬОГО РОКУ пізній Великдень (випадає на 28 квітня), а значить, за народними прикметами, весна буде пізньою. Холоди протримаються до кінця квітня, запевнили народні синоптики. У березні ж більше + 9-10 градусів вони не обіцяють.

Зате з кінця квітня різко потеплішає, і вже в середині травня на українців чекає + 20-23 градуси.

На півдні, зокрема, на морських курортах України, синоптики обіцяють близько +30 градусів - періодично вже з липня, і стабільно з серпня.

Вересень уже традиційно видається теплим: літній гардероб не доведеться прибирати на антресолі аж до кінця жовтня. У вересні обіцяють не менше + 18-20 градусів і без істотних опадів.

Сіра промерзла осінь прийде в Україну на початку листопада - з дощами і холодами. Температура вже на початку місяця впаде до + 5-8 градусів.

Перший сніг очікується ближче до грудня - і тільки на півночі країни.

Пенсійний вік по осені...

Восени в Україні передбачається підвищення пенсійного віку для можливості збільшення пенсій

АНАЛІТИКИ стверджують, що реалізувати підвищення пенсій без істотного збільшення дефіциту ПФУ провести практично неможливо. Дефіцит Пенсійного фонду України занадто високий, щоб розраховувати на нові підвищення пенсій без залучення коштів бюджету. У зв'язку з цим єдиним варіантом забезпечити незаплановане зростання пенсійних нарахувань є реформа щодо підвищення пенсійного віку, інформує Ukr.Media.

Навесні підвищувати пенсійний вік не буде необхідності - кошти для перерахунку пенсій уряд перевів зі зборів з нелегально ввезених до країни авто на євромерах. Однак вже після осінніх виборів питання підвищення пенсійного віку гостро постане перед урядом.

Такою думкою поділився заступник директора «Центру економічної стратегії» Дмитро Яблоновський. На його думку, протягом вже декількох років Пенсійний фонд не може забезпечити не тільки підвищення пенсій, але і їх своєчасну виплату, періодично позичаючи кошти в органах Державної казначейської служби.

«Зниження пенсійного віку арифметично неможливе. Якщо подивитися на співвідношення старих і молодих, то ми бачимо, що арифметично не вийде, навіть якщо ми будемо мати прозору, чесну систему розподілу єдиного соціального внеску без жодної корупції, у нас буде дефіцит Пенсійного фонду», - заявив аналітик.

На думку Яблоновського, без підвищення віку виходу українців на пенсію можна очікувати лише зниження пенсій, оскільки дефіцит ПФУ через демографічну ситуацію буде лише посилюватися.

«Або ми робимо вигляд, що даємо гроші всім, даємо мізерну пенсію, на яку не можна вижити, або ми все ж підвищимо пенсійний вік», - зазначив він.

Також експерт висловив сумніви в тому, що парламент підтримає нову реформу пенсій, враховуючи, що українці почнуть отримувати відчутні надбавки. Оновлення системи пенсійних нарахувань може повністю зірвати процес автоматичної індексації, запущеної урядом.

«Пенсії почали індексуватися автоматично. Якщо ми хочемо змінити пенсійну систему, потрібна воля парламенту на це», - заявив він.

У грудні 2018 року у Світовому банку заявили, що підвищення пенсійного віку в Україні є одним з рішень питання із зростанням дефіциту Пенсійного фонду. Експерти банку заявили, що рекомендація щодо підвищення віку виходу на пенсію в Україні не знімалася.

У Пенсійному фонді уточнили, що з 1 січня 2019 року в Україні було збільшено мінімальний стаж роботи для набуття права виходу на пенсію. Тепер для осіб, що бажають вийти на пенсію в 63 роки, необхідний стаж становить від 16 до 26 років, а ті, хто мінімум 15 років платив ЄСВ, можуть розраховувати на вихід на пенсію в 65 років.

Представники ПФУ зазначили, що якщо 15 років страхового стажу в українця немає, то він не зможе розраховувати на отримання пенсії. В такому випадку, він буде отримувати соціальну допомогу від уряду.

Антирейдер

Пропала... прокуроршa

Читайте - стор. 4, 5

У складі майбутнього українського парламенту обов'язково повинні бути фермери

Так спрогнозував економічну і політичну ситуацію у суспільстві Микола Стрижак, Президент Асоціації фермерів та приватних землевласників України, виступаючи на звітно-виборних зборах у Павлограді.

- Прошу вас з усією відповідальністю взяти активну участь у формуванні майбутнього складу Верховної Ради і запропонувати найкращих своїх представників. Саме фермери повинні представляти і захищати наші з вами інтереси, - наголосив Президент АФЗУ, давши зрозуміти, що часи, коли членство в основній своїй масі було аполітичним й більш приземленим, змінилися.

- Сьогодні кожен другий долар в Україні зароблений саме в аграрному секторі, - зауважив Микола Стрижак, - отож фермери, одноосібники–землевласники і є тією рушійною силою, що вершить історію України.

Акценти

Гуртом до спільної мети

Леся СВІТЛА

Обрати кращих з-поміж себе закликав членів районної асоціації й її голова Олександр Щербина

- Павлоградський район хоч і вважається шахтарським, промисловим краєм, але всі ми знаємо, що на його землях трудяться чимало потужних господарств, авторитетних фермерів, що, попри труднощі й економічні удавки, достойно хазяйнують на рідній землі, - звернувся до присутніх на зустрічі голова Павлоградської районної асоціації.

Як доказ, він зачитав список з п'ятнадцяти нових членів, якими поповнилася асоціація Павлоградського району. Під оплески новоспечені члени отримали яскраво-зелені посвідчення – картки фермера - з рук Президента АФЗУ Миколи Стрижака ***(на знімку)***.

Приємно було спостерігати, що на сцену піднімалися молоді люди віком до сорока років, а також господарі з багаторічним досвідом, сповнені бажання працювати на землі. Рідній землі!

Адже не секрет, що сьогодні в селах залишилися жінки й чоловіки передпенсійного або пенсійного віку, які виживають на мізерні пенсії чи годують себе з власного господарства. Молодь подалася світ за очі – у Польщу чи Італію, чи десь, аби звести кінці з кінцями.

Впевнені й усміхнені чоловіки-фермери щиро тиснули одне одному руки, а думками вже були на порозі власної посівної. Де купити якісне насіння, дизпаливо, добрива? Відповідь не забарилася – у своїх же! У товариства фермерів та приватних землевласників, що створене при обласній асоціації, щоб обслуговувати інтереси фермерів, будь-то насіння, мінеральні добрива чи пальне.

«Свій до свого по своє!» - такий девіз співпраці, що навідріз відсікає всілякі махінації, ризик потрапити на гачок різного роду аферистів. Приміром, минулого року декілька фермерів «скупилися» у такого роду шахраїв не на одну сотню тисяч гривень.

Як світло серед мороку проблем, на зустрічі прозвучала інформація про те, що уряд нарешті зрушив з мертвої точки питання дотацій сільгоспвиробникам, особливо, сільськогосподарським об'єднаним кооперативам (СОК).

- Ми їздили запозичувати досвід покровчан, які давно працюють як кооператив «Добробут громад», - поділився враженнями Олександр Щербина, - перспективи й розмах їх колективної справи вражають. Причому, у пріоритеті саме невеликі господарства. За статистикою, вони забезпечують 73 відсотка постачання молока і сумарно виробляють 7,6 млн. тонн молочної сировини, але при цьому вони є найбільш вразливі через здорожчання кормів, зростання вартості утримання та ризики епідемій.

Що пропонує уряд?

Перетворити корову із статті затрат на джерело прибутку. Суттєвою допомогою тут стане виплата дотацій у 2500 гривень на молодняк у рік. А ще держава відшкодовує 70 відсотків витрат саме сільськогосподарським кооперативам. Фермери Дніпропетровщини вважають такий жест унікальною можливістю, щоб побудувати в області хоча б один, свій власний, фермерський елеватор, і нарешті, перестати бути залежними від кого б то не було.

- Час вимагає від нас нових якостей, - підсумував Олександр Щербина, голова асоціації фермерів і приватних землевласників Павлоградського району.

І одна з найголовніших – це об'єднання, згуртованість навколо спільної мети. Бо фермерам не так гостро не вистачає урядової підтримки, дотацій чи кредитів, як власної єдності й відчуття ліктя.

З тим і розійшлися – бажанням триматися купи, щоб давати гідну відсіч рейдерам та бандитам. З вірою у себе та в Україну. Оновлену Україну вже після виборів.

РЕЙТИНГИ ЗАБИВАЮТЬ, РЕКЛАМА ЗОМБУЄ

Петро ЛУК'ЯНЕНКО

- А Ви визначилися, кумо, за кого будете голосувати?

- Та не одразу, але вже визначилася.

- А за кого?

- За… *(називає прізвище одного з кандидатів у президенти).*

- Та Ви що, він же не пройде, у нього ж рейтингу нема. І по телевізору його майже не показують!

- Проте він не олігарх, до його біографії претензій у мене немає, програма хороша. А на реклами й рейтинги я не дивлюся, бо не вірю їм. Обираю того, кого вважаю справді гідним посади президента, хто справами своїми це доказав. Я цього разу прискіпливо вивчила біографії кандидатів, щоб потім знову не пектися душею цілих п'ять років, обравши «рейтингового». Але ж такого, що сподівань людських не виправдав.

- Та і я б цього кандидата, що Ви кажете, підтримала, але ж інші люди не проголосують, бо у нього рейтингу нема, - знову засумнівалася жінка.

- Робіть, кумо, як знаєте, а я по совісті голосуватиму! Мене оті реклами політиків, «бігморди» й рейтинги тільки дратують, спасу від них немає тепер. Хоч телевізор не включай!

Віднедавна реклама все більш агресивно втручається в наше життя і намагається стати невід'ємною його частиною. Особливо тепер, під час виборчої кампанії. Глухе роздратування викликає вона в народу. Подібні наведеному вище діалоги можна почути всюди: в магазині, транспорті, на зупинках, та будь-де. Реклама поступово проникла в усі сфери нашого життя, однак несе з собою більше негативу для споживачів, аніж користі. Діючи на людську підсвідомість за рахунок багаторазового прокручування рекламних роликів на радіо та телебаченні, вона ніби зомбує людей. А політична реклама має на меті привернути якомога більше уваги до того чи іншого кандидата, її єдине завдання – вдовбати людям, що його і тільки його ми маємо обирати, а інших ніби взагалі катма.

Пригадуєте стару українську приказку: «Скажи людині сто раз, що вона свиня, то на сто перший вона захрюкає»? Ось в цьому суть реклами. Тому грошовиті кандидати не шкодують коштів на рекламу, бо добре знають результат її впливу на підсвідомість людини. На сьогоднішній день, коли 18 % (!) ефірного часу «забито» рекламою, ця тема гостро постала серед соціологів і психологів. Нав'язлива абстрактна реклама та гучні обіцянки набридають виборцям, або провокують на жарти. Як наслідок – люди перестають цікавитися виборами і не сприймають їх серйозно. Такий зараз результат ми і спостерігаємо, бо багатьом хочеться «пожартувати», проголосувавши за коміка. Люди забувають, що йде війна і країні не до жартів.

Реклама як технологія

- В Україні напередодні виборів ще не було такої «війни» рейтингів, як це відбувається зараз. Соціологічні опитування кожного тижня – здається, вперше така ситуація. Вважаю, подібне «зомбування» громадян відбувається з однією метою: направити всі погляди виборців лише на одного із кандидатів!

Про це в ефірі програми «Перші про головне. Коментарі» на телеканалі ZIK заявила народний депутат України Марія Іонова. Коментуючи результати останніх соцопитувань і букмекерських ставок на ймовірних переможців президентських виборів-2019, політик наголосила, що в країні відбувається нагнітання довкола цієї теми та маніпулювання думкою виборців. З такою думкою погодився ще один гість студії, народний депутат України Олексій Рябчин. І наголосив, що нині в країні триває «війна» соціологічних опитувань і маніпуляції людьми:

- Уся ця реклама, що на телебаченні, на білбордах, яка йде через проплачені-непроплачені рейтинги… Я, наприклад, і наші колеги-депутати також знають, під ким букмекерський бізнес і яким чином можна маніпулювати.

На його переконання, найкращий тип передвиборчої агітації – публічні дебати, коли кандидати на пост Президента чи іншу високу посаду в країні дебатують між собою, представляючи свої програми. Олексій Рябчин заявив, що слід внести зміни у законодавство для того, щоб запровадити таку норму в Україні.

Українські вчені В. Бебик, Д. Видрін, Г. Почепцов, проаналізувавши проблематику виборчих технологій, політичного менеджменту і політичного маркетингу, прийшли до висновку:

-Для застосування будь-якого маніпулювання характерна певна закритість, використання ілюзій, психологічного впливу на свідомість з метою формування у індивідів певних уподобань чи упереджень.

Сергій Кара-Мурза в книзі «Маніпуляція свідомістю» наводить кілька визначень маніпуляції, запропонованих різними вченими. За Г. Франке, наприклад, це «психічний вплив, який здійснюється таємно, а відповідно й становить загрозу особам, на яких він спрямований». Як вважає Г. Шіллер, «успіх маніпуляції гарантований, коли маніпульований вірить в те, що все, що відбувається, природне й необхідне. Для маніпуляції потрібна фальшива дійсність, у якій її присутність не буде відчуватися».

Об'єктом маніпуляції є ми - виборці

Чи задумувались ви, чому під час чергових виборів обираємо майже одних і тих самих політиків? А потім їх страшенно критикуємо вдома на кухні. Коли ж підходить час нових виборів, то знову ставимо галочку за тих же, «рейтингових», для нас упізнаваних, яких ми начебто знаємо. І знову все по тому ж колу. Пояснення цьому ганебному явищу є тільки одне: ми, простий народ України, є об'єктом згаданих маніпуляцій. Перевіривши одного разу на нас, як на піддослідних кроликах, вплив реклами, зомбування рейтингами, підкупу і впевнившись, що це успішно спрацьовує, товстосуми-політики знову й знову застосовують перевірені технології. Це свого роду. психотропна зброя, яку проти нас використовують під час виборчої кампанії.

Тільки зрозумівши, що нами маніпулюють, можемо вирватися із цього заклятого кола брехні, навіювань, зомбування. Тоді політикам доведеться змагатися за наші голоси не тим, в кого краща реклама, рейтинг і білборд, а програмами та своїми трудовими біографіями з конкретикою добрих справ. Лише в такому разі зможемо обрати кращого з гідних кандидатів у президенти, а не «менше зло», як впродовж уже багатьох виборів. Політичному шахрайству треба нарешті покласти край, поки не прийшов кінець Україні!

■

Такі реалії

Дострокове відкриття мисливського сезону

Микола ЯСЕНЬ

ПОЛЮВАННЯ на дичину, як відзначав ще у своїх «Мисливських усмішках» Остап Вишня, оголошується двічі на рік: перший раз у кінці серпня на птицю і вдруге в середині осені на звіра. Але знову таки як писав наш гуморист, поміж українців утрадиційнилося, що святковим і неповторним вважається перше, серпневе відкриття сезону. Друге йому і в підметки не годиться. Бо перше ж бо настільки довгождане, що від нетерпіння згораєш і танеш, мов свічка, а рушницю береш до рук, як щось дороге і рідне. Адже нарешті маєш змогу не тільки поповнити свої продовольчі припаси чи ж допомогти рідній державі у м'ясозаготівлях, але, як свідчив все той же Остап Вишня, й відвести душу та реалізувати нарешті свої мисливські амбіції. Та виявилося щойно, що не у всіх завзятих мисливців вистачає терпіння чекати, як оце нині приходиться, до серпня місяця. Дозволяй мисливцям достроково відстрілювати здобич, і квит! Незважаючи на те, що наразі, як відомо, в Україні полювання як на птицю, так і на звіра заборонено. Не можна. Зась!

Одначе, повідомив днями обласний на Дніпропетровщині громадський «Екологічний патруль», не для всіх. Тут у Дібрівському лісі, що в Покровському районі, відомому переважно тим, що у ньому колись вперше і зібрав свою армію бунтарів та селянських месників Нестор Махно, гучно, бурхливо, радо й на «ура» відкрили цьогорічне полювання на дичину. До речі, якщо вірити тому ж «Екологічному патрулю», то з щедро накритою «поляною», на якій тільки пташиного молока та чорної ікри і не вистачало. Зате горілка лилася рікою, а неповторні шашлики готувалися зі свіжатини. Справа у тім, що мисливці є мисливці, не для того вони вибралися настільки зарано на полювання, щоб ловити у лісі гав. У екстазі і неймовірному захопленні застрелили чотири диких кабанів. Застрелили б і п'ять, але одного лише поранили. Тобто один, як ото кажуть рибалки, зірвався. Утік. Чи далеко, ніхто уже й не з'ясовував. І так душу ж відвели. Особливо враховуючи, що на полювання у Дібрівські хащі прибули головним чином гості з обласного центру. За даними, почутими з вуст самих учасників дострокового відкриття сезону, було їх душ тридцять.

У Покровському також знайшлися люди, не позбавлені почуття гумору. Вони цю історію розповідають трохи інакше. Ніби дружна й бідова компанія чоловіків вибралася у лютневі ще морози до лісу змістовно і корисно для свого здоров'я провести у ньому свій час. Відпочити на лоні зимової погоди. А тут зненацька на цю зграю любителів природи напав табун диких кабанів. Напав і погнався за нею. Добре, що хлопці прихопили з собою рушниці, інакше ще не звісно, чим би скінчилося усе це. Довелося ж відстрілюватися, аби вціліти. Діватися, мовляв, нікуди було - уявляєте?

Залишається додати, що за відомостями «Екологічного патруля», зимове відкриття полювального сезону чи то організував, чи очолив не випадковий чоловік – колишній начальник обласного управління лісового господарства Василь Клешня. Василь Федотович і зараз не втратив зв'язків із галуззю. Нині він переймається захистом соціальних, трудових і інших інтересів лісівників на виборній посаді голови профспілки Дніпропетровського обласного лісгоспу. Цікаво, що коли запахло не тільки смаженими шашликами, а і смаленими неприємностями, Василь Федотович сів у своє авто і хутко, мов вітром його здуло, зник з місця пригоди. Чи точніше - злодіяння. Однак мало того, що наче його тут і не було – ще й залишив на поталу громадських патрулів отих гостей з Дніпра, котрих же він у Дібрівський ліс, стверджують, і запросив та заагітував. Якби, зрештою, не було, а «віддуватися» за скоєне довелося тільки місцевому натхненнику дострокового відкриття полювання на вепрів, як називав у своїх «Мисливських усмішках» диких кабанів незабутній Остап Вишня, Анатолію Сергієнку. Він тут, у Покровському, свого часу кілька літ поспіль очолював районну держадміністрацію, а нині очолює сільгосппідприємство на південній околиці лісу. А між цими двома подіями у своєму житті Анатолій Григорович встиг попрацювати, між іншим, і начальником облрибінстекції, повноваження якої поширюються на Дніпро та водойми його басейну від Каховського моря до Кам'янської ГЕС. Себто стояв на збереженні від браконьєрів живих рибних ресурсів в межах відразу трьох областей. А з ким поведешся, від того справді і наберешся, чи як? Не беремося судити за всю Дніпропетровську область, а у Покровському з нетерпінням чекають, що з даного ж надзвичайного приводу скаже доблесна правоохоронна система? Адже після вимушеного білування трофеїв високоповажних браконьєрів виявилося, що застрелили вони трьох поросних свиноматок. Себто тих, які ось-ось мали привести маленьких диких поросяток і таким чином поповнити поголів'я парнокопитного звіра на нашій Дніпропетровщині.

■

Розваги чиновницькі

Про небувалий з часів будівництва каналу Дніпро-Донбас водний проект у Нижньому Приорілліі йшлося в статті «Подвійна атака на Оріль» газети за 6 лютого. Загальна його вартість шокує кожного, хто живе біля річки чи бував на ній в намічених «під роздачу» мальовничих місцях – 98 мільйонів гривень! Замовником несподіваного для громадськості проекту є департамент екології та природних ресурсів Дніпропетровської ОДА (директор Руслан Стрілець), а проектно-вишукувальні роботи «Відновлення гідрологічного режиму та санітарного стану старого русла річки Оріль на території Царичанського та Петриківського районів Дніпропетровської області – капітальний ремонт» виконало ТОВ «Дніпрокомунпроект», що на вулиці Спортивній у м. Кам'янське.

Перші рішучі «ні» проекту на Орелі

Григорій ДАВИДЕНКО

ПРОЕКТ кам'янських комунальників навіть зовні не схожий на гідрологічний, швидше, це стандартний перелік механізованих робіт – спочатку вичищається русло Орелі впродовж 16, 1 км від Царичанки до Сорочиного Петриківського району, потім з 88, 5 тисяч метрів кубічних піску, приблизно третини видобутого, влаштовуються 19 перекатів завдовжки 100 метрів кожен. Певна річ, більше одного-двох сезонів така неоковирна піщана конструкція в річищі Орелі не протримається. Її просто знесе потужна весняна повінь, коли, за даними спостережень водних постів з 1926 року, за секунду проходить в середньому 187 метрів кубічних води, а похил річки доволі значний – 27 см на кілометр.

Після негативного висновку колишнього директора Дніпровського регіонального проектно-вишукувального інституту «Дніпродіпроводгосп» Володимира Гринюка другим фахове «ні» скандальному проекту висловив кандидат біологічних наук, доцент Дніпровського державного аграрно-економічного університету Вадим Манюк у зверненні до Міністерства екології та природних ресурсів:

- В останнє десятиріччя водність річки Оріль дійсно змінилася, із значним падінням рівня в меженний період. Однак при цьому слід підкреслити, що жодних інших змін у природному характері русла на всій довжині річки в межах Дніпропетровської області не відбулося. Відомо, що найбільшу цінність мають саме ті річкові системи, де зберігся природний характер річища. Натомість Регіональний офіс водних ресурсів у Дніпропетровській області пропонує здійснити грубе втручання в природне русло річки і перетворити його на повністю штучну систему. Весь обсяг запланованих робіт передбачено здійснити в межах території, зарезервованої до включення до складу національного природного парку «Орільський». Очевидним є факт, що здійснення так званого прочищення, а по суті видобутку піску з русла - саме слово прочищення більш доцільно застосовувати для водойм, забруднених або заповнених штучними полюдантами, а не річок з природним алювієм - не призведе до покращення водності річки, яка залежить виключно від обсягу води, що приходить у нижню течію річки з верхів'їв та середньої частини басейну. Навпаки, реалізація даного проекту призведе до знищення і втрати природного русла, спотворення берегів однієї з найцінніших як у природоохоронному, так і рекреаційному відношенні ділянок річки Оріль.

Переконаний - зважаючи на важливість долини і русла річки Оріль для збереження біорізноманіття в національному масштабі, а також враховуючи ту величезну роль, яку відіграє річка та екосистеми її долини в житті місцевого населення, необхідно прагнути максимального збереження її в природному стані. Проблеми зміни водності річки слід розглядати з точки зору цілісного (холістичного) і басейнового підходів. Зважаючи на величезну небезпеку реалізації запропонованих заходів з прочистки, прошу Мінприроди з особливою відповідальністю підійти до даного питання, не допустити реалізації цього, по суті, антиекологічного, руйнівного як для річки, так і для природного комплексу проектованого національного природного парку проекту, негативні наслідки якого в подальшому вже не вдасться усунути. З огляду на масштабність і важливість проблеми гідрорежиму річки пропоную створити національну експертну комісію з використанням провідних екологів України для вивчення ситуації, яка склалася навколо Орелі, із обов'язковим залученням незалежних міжнародних експертів в галузі відновлення водності річок. Також прошу Мінприроди звернути увагу на необхідність прискорення і завершення процесу створення Орільського національного парку і визнати це завдання одним з пріоритетів у діяльності міністерства.

Повністю навести тривожний висновок відомого вченого немає змоги, суть його зрозуміла. Третіми знак «стоп» реалізації сумнівного екологічного проекту поставили жителі Китайгородської ОТГ на загальних зборах 14 лютого. На їх початку голова громади Сергій Турський повідомив, що завчасно запрошував на збори представників Регіонального офісу водних ресурсів у Д. о., та приїхати вони відмовилися. Півторагодинне доволі емоційне обговорення проекту показало, що він принесе одне лихо краєві, а кандидат історичних наук Анатолій Білокінь, інженер-будівельник Юрій Мосійчук та інші промовці вказали на ознаки корупційної складової в ньому. Відтак «проти» проекту проголосували усі 64 присутні. Ще громада визнала доцільними негайне створення НПП «Орільський» з науковими дослідженнями процесів, що відбуваються з гідрологією Орелі, відновлення водності зарегульованих греблями приток річки, перевірку законності масового забору орільської води, в т. ч. із глибинних свердловин, для поливу полів агропідприємствами тощо.

Рішення зборів Китайгородської ОТГ направлені причетним до проекту установам. Голова Царичанської районної ради Світлана Горбачова поділяє стурбованість місцевих жителів:

- Річка Оріль є окрасою району, тому навіть найменше втручання в неї викликає підвищену увагу. На моїй малій батьківщині в Білгородській області, де люди і тепер розмовляють українською, теж була схожа на Оріль чиста річка. Та після проведеного великого прочищення вода стала каламутною, навіть дітвора перестала в ній купатися. Повністю довіряю фаховим висновкам вченого Вадима Манюка, свого часу він разом із колегами Борисом Барановським, Петром Чегоркою доклав масу зусиль для створення НПП «Орільський». Його висновки з рішенням зборів Китайгородської громади Царичанська районна рада перешле Мінекології та природніх ресурсів для включення до «Звіту про оцінку впливу на довкілля» проекту.

Резонанс

Значну увагу сумнівному проекту приділили і депутати з громадськістю Могилівської ОТГ на сесії 22 лютого. Переважила думка щодо необхідності заслухати проектантів на загальних зборах громади, ще до офіційних громадських слухань Мінекології. Повну одностайність депутати проявили і щодо проекту об'їзної дороги Н – 31 Дніпро – Царичанка – Кобеляки – Решетилівка. За пропозицією голови Могилівської ОТГ Валерія Дружка вирішили направити звернення до Мінекології з вимогою зобов'язати Службу автодоріг у Дніпропетровській області підготувати «Звіт з оцінки впливу на довкілля» двох альтернативних варіантів дороги, а грунтовно розглянути обидва варіанти на сесії об'єднаної громади 19 березня. На ту пору дві зацікавлені сторони - ініціативна група громади та представники Служби автодоріг - мають спільно вивчити місцевість в районах альтернативних, менш шкідливих для довкілля, варіантів автотраси, чому раніше завадили сніги.

Увага громадськості до двох гігантських проектів на Орелі, однієї зі 100 природних чудес України, зростає, більшає неспокою в людей за її долю. Проте саме громади тепер ставлять крапки над «і» у всіх проектах, заявив міністр екології Остап Семерак на семінарі у Львові 22 лютого:

- Ми кинули «вудку» владі та громадам на місцях, давши реальний інструмент на можливі наміри бізнесу зводити об'єкти, які шкодять довкіллю. Тобто, згідно із законами «Про оцінку впливу на довкілля» та «Про стратегічну екологічну оцінку», спочатку вплив на навколишнє природне середовище, а потім економічна доцільність. У громад зараз більше важелів реагування на скандальні будівництва, ніж в окремо взятих відомств та персон.

Добре, що така «вудка» вже є. Громади вчаться нею користуватися. ■

! Коли впаде останнє дерево, коли висохне остання річка, коли помре остання птаха, коли помре остання риба, тільки тоді люди зрозуміють, що гроші не можна їсти *Індіанське прислів'я*

ФЕРМЕР ПРИДНІПРОВ'Я

Пропала... прокурорша

Дійсно, хоч чіпляй на кожному паркані і кожному стовпі оголошення, що «Пропала прокурорша». Або подавай у розшук, де сьогодні перебуває, а також і працює Ірина Вадимівна Мельниченко, котра ще недавно обіймала одну не з останніх високих посад в Апостолівському відділенні Нікопольської місцевої прокуратури. Тут настільки не до жартів, що не завадить, може, й звертатися в Інтерпол, аби оголосити зникнення Ірини Вадимівни і у міжнародний розшук. Адже «інформації про зареєстроване на даний момент місце проживання та роботи фізичної особи в порядку ч.6 ст.187 ЦПК України» домагається суддя Орджонікідзевського міського суду Руслана Гукова. Свій запит з цього приводу вона надіслала начальнику відділу адресно-довідкової роботи управління з питань громадянства, паспортизації та реєстрації Головуправління Державної міграційної служби у Дніпропетровській області. Як неважко зрозуміти, суддя Руслана Михайлівна явно давала зрозуміти, що працівницю прокуратури або треба шукати в межах рідної області, або якщо вона їх залишила, то надати відомості, в якому напрямку і де конкретно зупинилася. Однак Руслана Гукова мала честь несподівано отримати відповідь в.о. начальника відділу державної реєстрації Апостолівської міської ради Сергія Коваля, якою останній шановний суд поінформував, що «з приводу надання відомостей про реєстрацію місця проживання та інших персональних даних, які містяться в демографічному реєстрі територіальної громади, відносно гр. Мельниченко Ірини Вадимівни за даними існуючої картотеки така інформація відсутня».

Микола ЯСЕНЬ

КОРОТШЕ, на городі бузина, а у Дніпрі дядько – ви згодні? Бо ж у даному разі ніхто не цікавився, чи була зареєстрована тут як проживаюча громадянка Ірина Мельниченко, коли вона ще торік працювала в Апостолівському відділі Нікопольської прокуратури. Скажемо більше: в Апостоловому навіть знали, що працюючи у місцевій прокуратурі, Ірина Вадимівна реєстрації постійного тут проживання не мала. Одначе тепер конкретно Орджонікідзевський міський суд шукав шановну прокурошу зовсім не як вітер у полі. Він, повторюємо, ясно дав зрозуміти, що не крізь землю ж бо провалилася пані Мельниченко. А раз так, то на підставі обласних міграційних реєстрів з'ясувати теперішнє місце її перебування не становить проблеми. Чому ж ДМС в області, як у тій байці, сказали про Яремy, а вона у відповідь про Хому, хоч Хоми у нас нема? Якщо гадаєте, наче випадково, необачно чи елементарно помилково, то ми думати так не схильні.

І ось з яких міркувань: суд з сусіднього міста розшукує то прокурошу як співвідповідачку – разом з суддями Апостолівського районного суду Наталією Хоруженко і Наталією Семеновою, слідчим знову таки Апостолівського відділу Національної поліції Катериною Фалько, а також Головуправлінням Державної казначейської служби у Дніпропетровській області – у справі, якою ця хвацька компанія звинувачується у корупційних діяннях і шахрайстві у доволі великих розмірах. За підрахунками «Люстраційно-антикорупційної Ради області» - на суму не меншу, ніж 700 тисяч гривень. Плюс позивач – фермер Олександр Ляховенко, власник приватного господарства «Дарина» - виставляє один мільйон моральних збитків. Отож разом виходить хо-о-ро-о-ша сума!

Олександр Вікторович, який мешкає у с. Володимирівка, спадкоємець. Його батько одним з перших тут свого часу отримав у постійне користування 34.7 гектара ріллі. А тепер батька не стало. Землю успадкував Олександр. Який ще з осені позаторік частково засіяв її озимою пшеницею, а навесні минулого року яровою пшеницею та яровим ячменем. І виростив, як розповідають його колеги, доволі пристойні урожаї усіх трьох культур. Радуйся, ниво, радуйся й ти, фермер! Одначе зібрати вирощене Олександру Ляховенку не вдалося. Бо, як серед літа сніг на голову, а то й як з-за рогу огловлію трах-бах, і прокуратура несподівано порушує кримінальну справу за №42018041490000078, а слідчі Нацполіції миттю розкручують свої слідчі дії. І оголошують, наче дійсно даний фермер «безпідставно, незаконно, самочинно захопив земельну ділянку 34.7 га, яку необхідно повернути у державну власність». Раз так, то зібране збіжжя потрапляє під арешт у якості речових доказів. Але під арештом воно надовго не затрималося: бідолашний фермер і отямитися не встиг, як зерно пшениці і ячменю рішенням Апостолівського районного суду і за участю Державного казначейства як на переконання Ляховенка навмисне за заниженою ціною було продане «Правобережною товарною біржею» - і ніби з кінцями, як то кажуть. Було – і загуло. Відтоді його немає.

Та Олександр Ляховенко іншої думки. Ситуація, у яку він потрапив, дуже поширена останнім часом. Особливо ж знайома для усіх фермерів молодого покоління, котрі успадкували господарства чи не першої генерації фермерів в Україні. Отож своїх батьків та й дідів уже, які на зорі виникнення фермерського руху отримували у постійне, в тому числі й довічне користування до 50 гектарів землі. Не знаємо, як де, а на Дніпропетровщині саме правоохоронні органи і саме минулого року ну дуже уже вшпилилися доводити, наче якщо фермери-першопроходці померли, то їхнім дітям зась хазяйнувати на «відумерхих» площах. Неначе в інтересах держави їх необхідно відібрати назад. А при цьому нащадків визнають як таких, що самовільно захопили площі, значить мають вони бути… покараними з конфіскацією вирощеного. Як стверджують юристи, тут є юридичні колізії і нестиковки у вітчизняному земельному законодавстві, і доводиться тільки дивуватися, чому нинішня Верховна Рада уперто зволікає внести відповідні поправки і доповнення. Одначе й до такого абсурду зводити ситуацію з землями, котрі перебували як у постійному, так і довічному користуванні фермерів ще перших призовів, а тепер дістаються їхнім дітям та онукам – це навіч шкідлива і антидержавна підривна діяльність, в першу чергу, силових органів і структур. Їхня справжня спрямованість – ні в яких інтересах держави, а в інтересах захоплення вирощених урожаїв для неправомірного збагачення людей в погонах та при чинах і посадах, кінчаючи тими, які сидять в місцевих органах Держгеокадастру. Це відомо усім, що на осінь минулого року на Дніпропетровщині було порушено понад сто кримінальних справ з аналогічних причин. Себто проти фермерів-спадкоємців, які продовжили справу своїх батьків і дідів, а натомість потрапили в халепу. Більше, ніж у ста чоловік намагалися і відібрали вирощені ними урожаї в основному хліба та насіння соняшнику.

Як добре відомо і те, що тільки дякуючи наполегливим і послідовним зусиллям обласної Асоціації фермерів та приватних землевласників і особисто її голови Анатолія Гайворонського вдалося «залагодити» здавалося практично ніби ж бо усі випадки безпідставних кримінальних переслідувань молодих фермерів та «конфіскації» вирощеного ними збіжжя. Можна відверто казати, що методом тиску обласна Асоціація спромоглася укласти угоди на спільну протидію по суті рейдерству у виконанні людей у погонах, і ці угоди врешті-решт - хай і ціною пошуків «компромісів» - принесли бажані результати. Адже візьмемо фермерське господарство «Дарина» Олександра Ляховенка. Наразі це не просто 34.7 га ріллі. Це і техніка, ремонтні, інші різні знаряддя, комори та господарські споруди. Плюс знання, досвід і успішна практика вирощування зернових і технічних культур. Тож товаровиробництво для блага держави і не секрет, що й для благополуччя сільської родини і розвою загалом фермерства на Дніпропетровщині. Хіба не це мета, яку декларує нинішня влада? Одначе як бачимо, «поодинокі» випадки, як раніше було прийнято говорити, наступу на фермерський рух не припиняються. Зокрема в Апостолівському районі, котрий, схоже, користується своєю віддаленістю від обласного центру. Руки до нього ніби як не доходять. Оказія з Ляховенком тут не єдина. Є ще одна історія, яку розкрила ГО «Люстраційно-антикорупційна Рада Придніпров'я».

Тут зуміли спритно й хитро сховати кількакандцять так званих відумерлих земельних паїв, власників яких наразі не існує, але орендувати які, ясна річ, претендували передусім місцеві фермери. Площа кожного паю – 6.269 га, а загалом це майже 57-гектарна земельна ділянка. Саме після того, як відділ прокуратури в Апостоловому ніби повернув дану ділянку єдиним масивом у власність держави, і зникла з району прокурор Ірина Мельниченко. Втім, не в ній одній річ. Виявилося, на інтереси держави і у даному разі начхали з високої височини: достеменно відомо, що минулого року на цих майже 57 гектарах вирощувався соняшник «на замовлення одного місцевого наркоторгівця, який користується дивною недоторканістю навіть для поліції».

Втім, це зовсім інша історія, котра потребує як окремого розслідування, так і окремої публікації. Ми повертаємося до митарств фермера Олександра Ляховенка. Він, як ви уже зрозуміли, не змирився зі свавіллям правоохоронних органів та місцевого суду. Подав позов з метою стягнути з них збитки, фактичні і моральні, яких зазнав чоловік в результаті незаконного обвинувачення його в самозахопленні землі та рейдерському натомість захоплені прокуратурою, суддями районного суду і слідчою місцевого відділення Національної поліції вирощених ним минулого року урожаїв озимої й ярої пшениці та ячменю. Цей вчинок Олександра Вікторовича треба лише вітати. І приклад треба брати з нього. Що ні в якому разі не слід коритися свавіллю правоохоронців – навпаки слід давати їм гідну і адекватну відсіч. Здаватися не можна ні в якому випадку. Скільки уже разів в останні роки згадуємо ми слова Тараса Шевченка про те, що БОРІТЕСЯ – ПОБОРЕТЕ. Пора усім фермерам і усім селянським масам брати їх за принцип співіснування з сучасною владою в Україні. Інакше скоро не стане в Україні ні сина, ні матері, не буде і людей на її плодючій землі – пророцтво тобто Великого Кобзаря не збудеться.

Інша річ, що Орджонікідзевський суд ніяк не приступить до розгляду по суті справи за позовом Олександра Ляховенка. Чергове слухання має відбутися саме сьогодні, 27 лютого. Але гарантії, що відбудеться, немає. Причина? Річ у тім, стверджують судочинці, що як відповідач слідча районної поліції Катерина Фалько та судді Апостлівського райсуду Наталя Хоруженко і Наталя Семенова притягнуті справедливо. Одначе ключову роль у розоренні фермера зіграла, мовляв, прокурор Мельниченко. Всі інші дули в її дудку. Таким чином без пані прокурорші судове розслідування не зрушить з місця ні туди, ні сюди. Стоятиме на місці, як вкопане. На ній як наче зійшовся клином увесь світ. Бо ж прокурорша пропала. Мов бесслідно зникла. Мало сказати, що насвинячила - познущалася, позбиткувалася над фермером, дала можливість на коренях украсти вирощений ним урожай і що – пам'ятайте, як її звали?

У нас при цій «тупиковій оказії» своя пропозиція: рішуче притягувати до відповідальності тих, хто не те що не може, а явно не хоче шукати хвацьку пані прокурошу. Оскільки тут всі ознаки співучасті у злочині та його прихованні. Вибачати подібне зухвальство уже, даруйте, не можна і ніхто не буде. Досить. Вважайте, що вибори в Україні уже відбулися і верх бере нова влада. ■

! Все менше рук,що вміють сіять хліб. Все більше рук, що тягнуть все у пельку

Ліна Костенко

Неписані історії МИКОЛИ НЕЧИПОРЕНКА

ЧОЛОВІК, який колись покинув Марію Андріївну з двома малими дітками на руках, привіявся невідь звідки рівно через сорок років. Навіть не відразу впізнала його. Старий, миршавий. Але і зашарпаний та виснажений явно не від трудів праведних.

- Прости, Маріє, - покаянно схилив голову. – Якось не до ладу у мене вийшло. Чого хотів, шукав – тепер і сам собі не поясню. Та кращої від тебе не знайшов…

Шляхетна і горда душа Марії Андріївни давно перегоріла. Наче й не тримала на чоловіка зла. Якби ж лише хто знав, яка вона була щаслива, коли ступала з Кімом на весільний рушник! Коли це було, а пам'ятає досі. Тоді його кохання здавалося їй радістю, яка ніколи й не кінчатиметься. Але чому тепер байдуже дивиться на чоловіка-приблуду, ніби його для неї ніколи й не існувало і не існує зараз?

- А у мене й без тебе не було відчуття, що не маю сім'ї, - сказала раптом те, про що насправді раніше жодного разу не думала. – Іди до дітей, поговори з ними, розпитай, як росли вони без батька-втікача. Подивися, якими стали. Подивися їм і у вічі. І як син та дочка скажуть, так і буде…

А наступного дня уся Новомиколаївка знала: Кім, який несподівано повернувся, на кожному перехресті розказує, що жорстоких і недобрих дітей виховала без нього Марія. І син Володька, який великий начальник зараз на залізниці, і дочка Люда, яка, як і мати, свою долю пов'язала з учителюванням у сільській школі, йому, рідному батьку, дали відкоша. Прогнали, знати не захотіли!

- Не правда, - обурилися в селі. – Не правда, що діти в Марії недобрі та злі. І що сама Марія черства, ще більша не правда!

Сталося ж так, що через тиждень Новомиколаївська школа святкувала роковини свого заснування. З усіх усюд і кінців радо з'їхалося кількасот її випускників. Усі педагоги-ветерани від своїх уже дорослих вихованців почули безліч слів вдячності за перші уроки життя. Але ніхто – ніхто! – з колишніх учителів не образився, що найбільше подяк, поваги та любові дісталося Марії Андріївні Каліберді-Опікун. Її називали мамою посивілі жінки і чоловіки. Згадували, якою вона була для учнів доброю, щирою і ласкавою, мужньою і наполегливою.

Цілував Марії Андріївні руки і той Олесик, який у голодний повоєнний рік якось «підвів» свою вчительку. З райвно до школи приїхав інспектор. І прийшов на урок до Марії. А вона викликала до дошки Олесика. Хлопчик, який досі завжди все знав, раптом почав заїкатися, а потім розплакався.

- Що з тобою, Лесику?

- Маріє Андріївно, я їсти хочу…

Зарюмсали й інші в класі. І тоді Марія, не зважаючи на присутність інспектора і те, що до дзвінка було ще далеко, тихо сказала: «Урок, діти, закінчено. Зараз я роздам кожному по шматочку хліба, і ми підемо їсти кандьор». А тепер цей Лесик-Олександр підвівся з-за парти і сказав: «Тридцять шість років, які Марія Андріївна віддала школі, чужим і своїм дітям, можна і треба перемножити на два. Така їй випала таблиця множення». І Марія Андріївна, не соромлячись своїх колишній учнів, заплакала…

Але виняткове є. У Новомиколаївку Марія Андріївна вийшла заміж за зрадливого Кіма. І перше, чим здивувала його земляків і особливо землячок, так це брючним костюмом. Такої «моди» тоді не було. Зважте, що ще в перші повоєнні роки минулого століття з'явилася у селі. І вчителька, а у… штанях. То не відразу в Новомиколаївці і дізналися, що у молодої жінки не було – немає! – обох ніг. Що замість них в неї протези. Отож, коли хтось з її учнів написав у районну газету про Марію Андріївну, який назвав «Повістю про справжню жінку», то це була правда.

Марії і сімнадцяти не виповнилося, як почалася Вітчизняна війна. Щоб не залишитися в окупації, селяни повантажилися з сяким-таким своїм скарбом на брички та гарби і кинулися тікати. Але їх наздогнав фашистський літак і скинув бомбу. Так вродлива дівчина і втратила ноги – розтрощені, їх, не вагаючись, ампутували. Пам'ятає до цих пір: коли повернулася свідомість, через вікно операційної побачила лелечу пару у високому небі. І чомусь закричала: «Ой, лелеки, лелеки! Це ж я тепер і заміж ніколи не вийду!» Та й чи думала, чи гадала і згодом, коли уперто вчилася ходити на «не своїх», що народить сина і дочку, і на весіллях обох буде навіть танцювати? А потім глядітиме і онуків, які маленькими любили, щоб бабуся гойдала їх на ногах і разом з ними підстрибувала, коли грала музика. «Ой лелеки, мої лелеки!» - весело вигукували онучата слова, які часто чули з вуст бабусі Марії. ■

ОЙ, ЛЕЛЕКИ, ЛЕЛЕКИ...

- Коли лишилася з дітьми сама, вирішила: це мій жереб, який ні на кого перекладати не стану, - розповідала жінка. – Розпачу не піддавалася, в когось шукати співчуття не спішила. Навіть на допомогу родичів не розраховувала. Такі були мої батьки, матуся Одарка і татусь Андрій. Горді, духом ніколи не падали і милості ні в кого не просили. Самі справлялися. То і я, як вони. Нічого надзвичайного у моїй долі, мабуть, і немає.

А ми ладні сперечатися з вистражданою терплячістю цієї мужньої жінки, яка замолоду самотужки відбудувала для себе дім і все життя з ранку до вечора була на ногах. Не присідала. Поралася в городі, проводила уроки, гасала по селу на велосипеді, возила дітвору на екскурсії… Чи і ви скажете, що жила, як і всі сільські матері та вчителі? Як усі сільські жінки! Бо що виняткового у тому, що спокою і на хвилину не мала?

Але виняткове є. У Новомиколаївку Марія Андріївна вийшла заміж за зрадливого Кіма. І перше, чим здивувала його земляків і особливо землячок, так це брючним костюмом. Такої «моди» тоді не було. Зважте, що ще в перші повоєнні роки минулого століття з'явилася у селі. І вчителька, а у… штанях. То не відразу в Новомиколаївці і дізналися, що у молодої жінки не було – немає! – обох ніг. Що замість них в неї протези. Отож, коли хтось з її учнів написав у районну газету про Марію Андріївну, який назвав «Повістю про справжню жінку», то це була правда.

Марії і сімнадцяти не виповнилося, як почалася Вітчизняна війна. Щоб не залишитися в окупації, селяни повантажилися з сяким-таким своїм скарбом на брички та гарби і кинулися тікати. Але їх наздогнав фашистський літак і скинув бомбу. Так вродлива дівчина і втратила ноги – розтрощені, їх, не вагаючись, ампутували. Пам'ятає до цих пір: коли повернулася свідомість, через вікно операційної побачила лелечу пару у високому небі. І чомусь закричала: «Ой, лелеки, лелеки! Це ж я тепер і заміж ніколи не вийду!» Та й чи думала, чи гадала і згодом, коли уперто вчилася ходити на «не своїх», що народить сина і дочку, і на весіллях обох буде навіть танцювати? А потім глядітиме і онуків, які маленькими любили, щоб бабуся гойдала їх на ногах і разом з ними підстрибувала, коли грала музика. «Ой лелеки, мої лелеки!» - весело вигукували онучата слова, які часто чули з вуст бабусі Марії. ■

ВЕСНЯНА «ОРАНКА» НА ГОРОДІ

ПОБУВАВ якось я у свого давнього приятеля у селі. З тих пір, як він вийшов на пенсію і перебрався у батьківську глинобитну хату на берег річки Татарки, ми з ним бачимося зрідка. Одного ж разу у нього чи з ним трапилася пригода, яку аніяк за звичайну не сприйняти, от і покликав, аби я на власні очі побачив наслідки його халепи. З правом написати про неї. Але не називаючи села та не вказуючи його прізвище. Оскільки, як пояснив, не хоче, щоб його засміяли. Хоч швидше, докинув, аби не сказали, що старий і сивий, а розуму, як кіт, наплакав. Натомість «мудро» зауважив, що моя публікація йому слави не примножить, а мені не принесе. Хай просто, мовляв, народ потішить.

Все ж почалося ще позаторік навесні, коли тільки мій приятель засадив свою присадибну ділянку. Від річки з боку сусіда, що справа, завітав на його город кріт. Підземний слісепь, як його тут називають. І пішов навскіс вигортати на поверхню бугорки землі. «Я досадую ще картоплю, - скаржився приятель, - озираюся, і прямо власними очима бачу, як ті бугорки появляються». Отакий, коротше, бідовий і водночас нахабний кріт завівся у мого знайомого на городі. Зрозуміло, добра від нього чекати не доводилося. Тому приятель заходився боротися з кротом. Різними народними методами. Розкопував останній бугорок і засипав ледве не відро битого скла. Лив туди і керосин, і солярку. А ще за порадою бувалих місцевих селян опускав у підземні нори якорі-гачки, з якими рибалки ходять на велику рибу. Довго нічого з цього не виходило. Однак згодом ніби як помогло. Кріт чи ціла сімейка кротів ближче до осені наче зникли. Хоч, скажімо, жодної часничини мій знайомий не зібрав. Смикав за бадилинку, що зверху, а вона - без головки. «Це ж не тільки подумай, - казав, - настільки часник гіркий, а кріт або й один, або й не один, а кілька кротів поїли увесь гамузом до останнього і залишили мене без нього». Більш ніж прикро, погодьтеся, адже часник нині в ціні.

Ну це діло позаминулорічне. Здавалося, що лиху кінець. Що більше воно не повториться. Аж ні. Не встиг мій приятель і наступної весни засадити свій город картоплею, кукурудзою, цибулею і так далі, як тепер від сусіда, котрий зліва, знову заявився все той же кріт. Маршрут обрав теж навсюди. І вийшло, що навхрест з підземними «виробками» торішнього свого попередника. Що тут будеш робити? Як спровадити геть непрошеного гостя? А то як і спровадити його на той світ, аби ніколи вже сліпець не з'явився зверху і світу білого дійсно не побачив, як не бачив він його увесь свій вік! Була думка застосувати чадну «атаку». За аналогією, як років ще зо три тому мій знайомий викурював зі свого свинюшника пацюків. Ті завелися і свиням проходу не давали. А в кориах все поперед них виїдали. Так тоді довелося завести мотоцикла, і з його вихлопної труби протягти шлангу в найбільшу щурячу нору. З надією, що задихнуться кляті істоти. Натомість хвилин через десять сусідка у власному дворі заволала не своїм голосом. Підняла зляканий крик, наче горить її конюшня. Внюхала жінка дим, який повалив з її стайні. Миттю відчинила двері і ледве втрималася на ногах. Бо зі стайні на неї вистрибнуло з десяток добрячих щурів. «Звідки мені було знати,- дивувався потім мій давній товариш, - що вони «метро» проритли між нашими дворами?» Тому від такого методу у випадку з кротами і довелося відмовитися.

Зате знайшлися добрі люди і підказали, що є в сусідньому селі чоловік, який хоч і за немалу ціну, але походе крота або й справді цілу сімейку кротів навіки-вічні. Неважко здогадатися, що чоловік цей підтюпцем примчав мого приятеля виручати. Прибув з балоном побутового природного газу і насосом-помпою. Ви уже здогадалися, в чому полягало ноу-хау вигадливого майстра по боротьбі з небажаними кротами на людських городах? А він так і заявив, що його винахід - єдино безвідмовний метод вивести підземного гризуна раз та назавжди і забути біду, як наче її і не було. І закачав винахідник цілий балон газу у нори на присадибній ділянці мого доброго знайомого. Закачав, заткнув дірку, забрав оплату і подався геть. Жди, мовив, шановний, ефект буде завтра.

Але чи мій приятель не захотів довго чекати до завтра, чи йому здалося, що тільки закачати – цього замало. Він взяв та черкнув сірником і підніс його запаленим до «сопла» нори, в яке

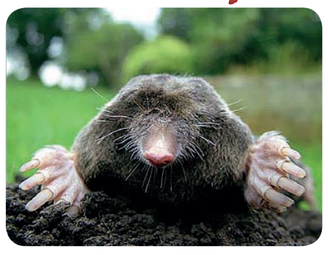

майстер закачував газ. Уявіть собі, що кілька секунд все йшло за «планом» мого приятеля. У тому розумінні, що по городу там і тут почила вириватися назовні цівки вогню. Значить вигорять «виробки» і нічого живого там не залишать! Втім, подумати про це мій знайомий тоді і не встиг. Бо натомість раптом так пахнуло, як висловився власник городу, так шарахнуло і бабахнуло, продовжував він, що аж рвонуло. Ні, ви не хвилюйтеся – обійшлося без потерпілих. То не постраждав добрий мій знайомий. А ось його присадибну ділянку, на якій почала сходити кукурудза, це не кажучи про картоплю, мов подовбало вздовж і впоперек плугом. Отож навхрест. Все одно, що вибух там і тут прорив цілі борозни.

Добре, що мій приятель від народження з почуттям гумору і оптиміст. Пригоду сприйняв за «ексклюзивний науковий експеримент», коли будь-який результат для досвіду результат. І корисний ніби. До речі, ви читали «Тараса Бульбу» Миколи Гоголя? Тоді мусите пам'ятати, що коли Бульба-батько з синами мандрував на Запорізьку Січ верхом на конях, то першого дня вони доїхали до річки Татарки, здолали її вплав і на правому березі спішилися та переночували. Так от мій знайомий ні на йоту не сумнівається, що ночував Тарас з синами у його городі. Який колись був порослий травою вище поясу і який тепер оце так невчасно «переорав» газ. Була б осінь – друге діло. ■

Надання в оренду паю: порядок сплати ПДФО і військового збору

Головне управління ДФС у Дніпропетровській області повідомляє, що п. п. 168.4.1 п. 168.4 ст. 168 Податкового кодексу України (далі – ПКУ) передбачено, що податок на доходи фізичних осіб (далі – ПДФО) з доходів резидентів та нерезидентів, зараховується до бюджету згідно з Бюджетним кодексом України.

Слід зазначити, що абзацом 5 п. 2 ст. 64 Бюджетного кодексу України, який набрав чинності з 01.01.2019, передбачено, що ПДФО, нарахований податковим агентом або фізичною особою, яка отримує доходи від особи, яка не є податковим агентом, з доходів за здавання фізичниим особами в оренду (суборенду, емфітевзис) земельних ділянок, земельних часток (паїв), виділених або не виділених у натурі (на місцевості), сплачується таким податковим агентом або такою фізичною особою до відповідного бюджету за місцезнаходженням таких об'єктів оренди (суборенди, емфітевзису).

Отже, у разі отримання фізичною особою – орендодавцем у 2019 році доходу від надання в оренду земельної ділянки сільськогосподарського призначення, земельної ділянки (паю), майнового паю іншій фізичній особі – орендарю, яка не є податковим агентом (самозайнятою особою), орендодавець повинен сплатити (перерахувати) ПДФО/військовий збір до відповідного бюджету за місцезнаходженням земельних ділянок, земельних часток (паїв), виділених або не виділених у натурі (на місцевості).

Водночас, у разі отримання у 2018 році доходу від надання в оренду земельної ділянки сільськогосподарського призначення, земельної частки (паю), майнового паю іншій фізичній особі – орендарю, яка не є податковим агентом (самозайнятою особою), орендодавець повинен визначити свої податкові зобов'язання у річній податковій декларації про майновий стан і доходи за 2018 рік та сплатити ПДФО/військовий збір з таких доходів за своєю податковою адресою.

Сільгоспвиробник, який надав нерухомість в оренду, сплачує податок

Головне управління ДФС у Дніпропетровській області повідомляє, що з 1 січня 2019 року не оподатковуються податком на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки (далі – податок), будівлі, споруди сільськогосподарських товаровиробників (юридичних та фізичних осіб), віднесені до класу «Будівлі сільськогосподарського призначення, лісівництва та рибного господарства» (код 1271) Державного класифікатора будівель та споруд ДК 018-2000, за умови, що такі об'єкти не здаються власниками в оренду, лізинг, позичку (оновлений п.п. «ж» п.п. 266.2.2 п. 266.2 ст. 266 Податкового кодексу України (далі – ПКУ)).

Отже, з 01 січня 2019 року сільськогосподарські виробники, які здають в оренду, лізинг або позичку будівлі або споруди сільськогосподарського призначення, лісівництва та рибного господарства, є платниками податку.

Вищевказані зміни внесено до ПКУ Законом України від 23 листопада 2018 року № 2628-VIII «Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких інших законодавчих актів України щодо покращення адміністрування та перегляду ставок окремих податків і зборів».

Пацієнт має право: що треба знати про право на медичну таємницю

Право на медичну таємницю є одним із найпростіших і найочевидніших прав. Водночас це те право, різні аспекти якого порушуються чи не найчастіше. Розповідаємо, що означає право на медичну таємницю і що робити, якщо його порушили.

ЯКІ ДАНІ СТАНОВЛЯТЬ МЕДИЧНУ ТАЄМНИЦЮ

Під визначення медичної таємниці підпадають абсолютно усі аспекти, котрі стосуються здоров'я пацієнта. Лікар, медсестра, будь-який інший медичний працівник чи інші особи, яким у зв'язку з виконанням їх професійних або службових обов'язків стало відомо про хворобу, не має права розголошувати як медичну, так і немедичну інформацію про стан здоров'я людини. Такі особи не мають права розголошувати ці відомості, крім передбачених законодавчими актами випадків.

Це означає, що лікар або медсестра не має права приховувати діагноз від пацієнта. Найбільш розповсюджений випадок - це коли в пацієнта онкозахворювання, про яке він має повне право знати за законом, як і про наслідки, способи лікування і прогноз. Натомість лікарі повідомляють про справжній стан речей найближчим родичам, а самому пацієнтові не кажуть. Такі випадки є порушенням Основ законодавства (стаття 39).

Медичною таємницею є:

- факт звернення людини до лікувального закладу за медичною допомогою;
- стан здоров'я людини;
- діагноз;
- обставини, що передували захворюванню або спровокували його;
- функціональні особливості організму;
- шкідливі звички;
- особливості психіки;
- майновий стан;
- інші відомості, отримані при медичному обстеженні, зокрема інформація про сімейне, інтимне життя людини, а також про стан здоров'я родичів, близьких пацієнта.

Важливо! Медична таємниця - це не приховування інформації від пацієнта. Навпаки - пацієнт має право знати про всі аспекти своєї хвороби, варіанти лікування, можливі ризики тощо. Медична таємниця - це збереження в таємниці від інших людей відомостей, які за правом належать пацієнтові.

Деталізовану інформацію про стан вашого здоров'я (діагноз і методи лікування) не мають права вимагати за місцем роботи чи навчання (відповідно до ст. 286 ЦК України).

МОЗ України ініціювало важливі зміни, що чітко окреслюють права підлітків у сфері охорони здоров'я. Зокрема, планується, що з 16 років підлітки матимуть право на таємницю про стан свого здоров'я: батьки матимуть право на доступ до медичної інформації лише за згодою підлітків.

Аналізуйте судовий акт: Невірно поставлений діагноз, встановлення якого потягло за собою обрання неправильної тактики лікування, тягне за собою кримінальну відповідальність (ВС/ККС № 127/16872/17 від 02.10.2018)

КОЛИ ЛІКАР МОЖЕ ПОРУШИТИ МЕДИЧНУ ТАЄМНИЦЮ

Існує буквально кілька випадків, коли лікар може порушити медичну таємницю. Це ті випадки, коли збереження медичної таємниці шкодить суспільству або може мати серйозні наслідки для оточення пацієнта. Наприклад, медики зобов'язані інформувати відповідні державні органи про народження, мертвонароджених, смерть, поширення інфекційних хвороб, випадки жорстокого поводження з дітьми тощо.

ДАНІ ПРО СТАН ЗДОРОВ'Я У «ЛІКАРНЯНИХ»

Сьогодні у листках непрацездатності ("лікарняних") є поля, у яких може зазначатися діагноз - але лише на прохання пацієнта. У всіх інших випадках ці поля не заповнюються.

Водночас досі в обов'язковому порядку вказується назва і місце знаходження медзакладу, що підтверджуються штампом та печаткою закладу охорони здоров'я «Для листків непрацездатності». Ця вимога є важливою для обліку «лікарняних», але одночасно суперечить праву пацієнта на медичну таємницю, якщо, наприклад, пацієнт не хоче афішувати, що отримував медичну допомогу у психіатричній лікарні чи туберкульозному диспансері. Ця норма буде змінена уже цього року, коли запрацює електронний реєстр листків непрацездатності й електронні «лікарняні» повністю замінять паперові.

Планується, що в 2019 році будуть осучаснені правила контролю, а сам бланк стане електронним. Поля, які містять відомості про заклад охорони здоров'я, діагноз і інші медичні дані будуть зберігатись у системі. Цю інформацію бачитиме лікар пацієнта, окремі аспекти (назва чи адреса закладу) відображатимуться у межах компетенцій уповноваженим особам відповідних відомств (наприклад, представникам Міністерства соціальної політики, НСЗУ тощо). Дані з листка непрацездатності, які отримуватимуть роботодавці, працівники навчальних закладів тощо, не міститимуть інформації, що підпадає під визначення медичної таємниці. Тобто ваш роботодавець не бачитиме, в якому закладі і від якого захворювання ви лікувались. Водночас, він отримуватиме з державного реєстру чітку перевірену інформацію про вашу тимчасову непрацездатність.

Пацієнт буде так само отримувати лікарняний у лікаря, але оформлення і продовження листків тимчасової непрацездатності має стати зручним для лікаря і пацієнта. Лікар більше не витрачатиме час на зайву паперову роботу, а зможе зосередитись на питаннях здоров'я пацієнтів. А хворі не мають бігати по кабінетах, збирати печатки на «лікарняному» і стежити, щоб зайва інформація не була вписана у їхній листок.

ДЕ ЗАКРІПЛЕНО ПРАВО НА МЕДИЧНУ ТАЄМНИЦЮ

Право на нерозголошення конфіденційної інформації про людину гарантується Конституцією України (статті 32 (ч. 2), 34 (ч. 3).

Право на медичну таємницю закріплене в Основах законодавства України про охорону здоров'я (статті 39 (ч. 2, 5), 39-1, 40, 43 (ч. 1)). Окремі аспекти визначені у Сімейному кодексі України (стаття 30), Цивільному кодексі України (статті 285 (ч. 2, 4), 286), Кримінальному кодексі України (статті 132, 145), Законах «Про інформацію» (стаття 21 (ч. 2).

Порушення лікарської таємниці є зловживанням права на інформацію, що тягне цивільно-правову відповідальність.

ЯКЩО ВАШІ ПРАВА ПОРУШУЮТЬ

Стаття 145 Кримінального кодексу України передбачає кримінальну відповідальність за умисне розголошення лікарської таємниці особою, якій вона стала відома у зв'язку з виконанням професійних чи службових обов'язків, якщо таке діяння спричинило тяжкі наслідки.

Згідно зі ст. 132 Кримінального кодексу України розголошення службовою особою лікувального закладу, допоміжним працівником, який самочинно здобув інформацію, або медичним працівником відомостей про проведення медичного огляду особи на виявлення зараження вірусом імунодефіциту людини чи іншої невиліковної інфекційної хвороби, що є небезпечною для життя людини, або захворювання на синдром набутого імунодефіциту (СНІД) та його результатів, що стали їм відомі у зв'язку з виконанням службових або професійних обов'язків, – також тягне за собою кримінальну відповідальність.

Відповідно до ст. 15 ЗУ «Про протидію поширенню хвороб, зумовлених вірусом імунодефіциту людини (ВІЛ), та правовий і соціальний захист людей, які живуть з ВІЛ» №1972-XII від 12.12.1991 р., люди, які живуть з ВІЛ, мають також право на відшкодування шкоди, пов'язаної з обмеженням їхніх прав унаслідок розголошення чи розкриття інформації про їх позитивний ВІЛ-статус.

У разі порушення цих прав людині треба звернутись до Національної поліції. ■

Зупинення транспортного засобу працівниками поліції

Треба знати

Дуже часто водії стають жертвами свавілля поліцейських, які намагаються підзаробити.

Для того, щоб не потрапити на гачок, пропонуємо вам звернути особливу увагу на ст. 35 Закону України «Про Національну поліцію», де наведений виключний перелік підстав, за наявності яких поліцейський може зупиняти транспортний засіб:

1) якщо водій порушив ПДР;

2) якщо є очевидні ознаки, що свідчать про технічну несправність транспортного засобу;

3) якщо є інформація, що свідчить про причетність водія або пасажирів транспортного засобу до вчинення ДТП, кримінального чи адміністративного правопорушення, або якщо є інформація, що свідчить про те, що транспортний засіб чи вантаж можуть бути об'єктом чи знаряддям учинення ДТП, кримінального чи адміністративного правопорушення;

4) якщо транспортний засіб перебуває в розшуку;

5) якщо необхідно здійснити опитування водія чи пасажирів про обставини вчинення ДТП, кримінального чи адміністративного правопорушення, свідками якого вони є або могли бути;

6) якщо необхідно залучити водія транспортного засобу до надання допомоги іншим учасникам дорожнього руху або поліцейським або як свідка під час оформлення протоколів про адміністративні правопорушення чи матеріалів ДТП;

7) якщо уповноважений орган державної влади прийняв рішення про обмеження чи заборону руху;

8) якщо спосіб закріплення вантажу на транспортному засобі створює небезпеку для інших учасників дорожнього руху;

9) порушення порядку визначення і використання на транспортному засобі спеціальних світлових або звукових сигнальних пристроїв;

10)працівник поліції зобов'язаний зупинити транспортний засіб за порушення митного законодавства.

При здійсненні зупинки Вашого транспортного засобу поліцейський зобов'язаний повідомити причину зупинки, про що радимо Вам записати на відео або диктофон.

Майте на увазі, при складенні поліцейським протоколу адміністративного правопорушення підстава зупинення транспортного засобу повинна співпадати із причиною зупинки, якщо ні - дії патрульного Ви зможете оскаржити та будете переможцем.

Не порушуйте правил дорожнього руху та будьте обізнаними! ■

Шановні читачі! Редакція не надає юридичні консультації по телефону. Надсилайте свої запитання поштою або на електронну адресу газети.

Планування городу

Від планування безпосередньо залежить кількість і якість врожаю. До весни залишилося зовсім небагато. Багато городників у передчутті майбутнього врожаю дістали барвисті пакетики з насінням овочів і задумалися про посів розсади. Не варто залишати без уваги ще одне важливе завдання - правильне планування городу. Планування городу потрібне не тільки для краси і зручності, від нього безпосередньо залежить кількість і якість врожаю. Існують певні способи правильного посіву овочів. Продумайте заздалегідь планування городу. Як це зробити? Не хвилюйтеся, вам не знадобиться ходити по городу з лінійкою або метром, вимірюючи до міліметра землю. Все набагато простіше. Вам треба тільки підготувати список овочів, які ви збираєтеся виростити в цьому році і скласти план городу. Не нехтуйте цією умовою, адже, дотримуючись правил посіву овочів, і користуючись планом городу, ви зможете в кінці літа радіти достатку овочів, що виросли на вашій ділянці.

Як же скласти план городу

Виберіть погожий день, вийдіть на ділянку, уважно огляньте, уявіть, де і що посадите, як тільки настане відповідний час. На аркуші паперу зробіть начерк городу. Не заморочуйтеся над його виконанням, просто малюйте квадрати або прямокутники, що представляють грядки. Єдина умова - в геометричні фігури повинні поміститися назви овочів.

Обов'язково вкажіть, в якому напрямку рухається сонце (намалюйте маленьку стрілку в кутку плану)!

Не забудьте намалювати можливі «перешкоди» для сонця: великі дерева, огорожа, будинок, інші будівлі.

Тепер перейдіть до списку овочевих культур, які намітили посадити навесні. Враховуйте обсяг посадок, не забувайте, що за ними доведеться доглядати все літо, правильно розраховуйте сили і можливості. Не бажано, щоб город став місцем мук для вас і ваших близьких.

Спочатку на плані городу розмістіть сонцелюбиві овочі. Для них відводиться найкраще, не затінене місце.

До сонцелюбивих овочів належать: перець солодкий і гіркий, баклажан, помідор, диня.

Стрілка, намальована на плані, вказує, звідки виходить сонце. Не сійте сонцелюбиві культури в місцях, які виявляться в тіні, особливо після обіду. Важливо враховувати період дозрівання овочів. Деяким з них потрібно для зростання весь сезон, а деякі дозрівають швидко.

Займуть грядки на весь сезон: морква, буряк, часник, селера, кабачок, огірки, капуста, квасоля, цибуля-шалот, цибуля-порей, цибуля, фенхель, кукурудза, гарбуз, щавель, помідор. Розміщуючи ці овочі на плані, переконайтеся, що високорослі овочі не затінюють сонце від низькорослих культур.

Овочі, що дозрівають швидко, відправляйте на місця, що залишилися. Це: шпинат, ріпа, цвітна капуста, салат, горох, біла цибуля, гірчиця, редис.

Сумісність овочів

Думаєте, план складено? Ні! Треба обов'язково подбати про сумісність овочів. Овочі, як і люди, з кимось живуть душа в душу, а когось терпіти не можуть! Щоб не влаштовувати розбрат на грядках, подбайте про комфортний стан городніх культур. Якщо користуватися знаннями про сумісність овочів, можна одночасно вирішувати відразу кілька проблем.

Якщо висадити цибулю поруч з морквою, можна позбавити останню від шкідливих комах, оскільки цибуля видаляє морквяну муху. Морква, до речі, захищає від шкідників цибулю!

Захистити полуницю від сірої цвілі допоможе часник, посаджений серед кущиків ягід.

Кукурудза, боби, гарбуз люблять рости поряд. Не відмовляйте їм в цьому задоволенні.

Селера захистить капусту від земляних бліх.

Кріп, посаджений поряд з капустою, вбереже її від попелиці і гусениць, а м'ята і ромашка від капустяного метелика.

Картопля дружить з капустою і редискою, шпинатом, часником, красолею і чорнобривцями.

Цибуля добре уживеться з буряком, салатом, редисом, крес-салатом, шпинатом, огірками. Огірки не відмовляються від сусідства з селерою, квасолею, буряком.

Перед кожним томатним кущем посадіть базилік.

Але не все так добре в царстві овочів. Не вирощуйте поруч з квасолею, горохом та іншими бобовими часник, цибулю, цибулю-шалот і цибулю-порей.

Цукіні і помідори не дружать з огірками.

Бурякам дуже заважає шпинат.

Салат не виносить селеру і петрушку.

Деякі культури не люблять навіть собі подібних! Іноді городники скаржаться на капусту, яка ніяк не хоче рости. Виявляється, не можна висаджувати поруч капусту різних сортів. Вирощуйте на ряду по черзі: капусту, селеру, потім знову капусту і т. д.

Морква, посаджена щільними рядами, зростає набагато гірше, ніж там, де моркв'яні ряди розбиті цибульними. Хороший результат дає така посадка культур: ряд моркви, потім ряд цибулі, за нею ряд салату або редьки.

Несумісні овочі висаджуйте на відстані не менше 1,5 м один від одного.

Кріп, редис, салат не обов'язково садити на окремих грядках. Їх використовують як ущільнювач, висаджуючи між рядами моркви або капусти.

Листову гірчицю, буряк, ріпу непогано висаджувати по обидві сторони грядок, зайнятих іншими культурами (не забувайте про сумісність овочів).

Квасолю, боби, горох використовуйте як бордюри, але тільки з північної сторони, щоб уникнути затінення посадок.

Планування городу не надто клопітке заняття, якщо зайнятися нею не в гарячий час посадок, а в спокійній обстановці, ретельно продумавши всі нюанси. Враховуйте «побажання» овочів, заповнюйте квадратики і прямокутники плану, і чекайте весну!

■

Обрізку плодових дерев зазвичай починають проводити наприкінці зими та на початку весни.

Обрізка плодових: не пропустіть терміни

Кожен садівник повинен знати, що обрізка плодових дерев - найнеобхідніший спосіб для формування крони, росту і плодоношення рослин в саду. У комплексі догляду за садовими деревами, обрізка плодових дерев має найважливіше значення поряд з іншими діями: внесення добрив, полив, аерація (повітря збагачується на кисень, необхідний для дихання коренів рослин), мульчування, обробка від шкідників і хвороб.

Правильне і своєчасне обрізання плодових дерев весною дозволяє отримати хороший урожай, крім того, рослини будуть рости здоровими та сильними. Це обумовлено тим, що під час обрізки видаляються слабкі, хворі та погано розвинені гілки, а здорові і сильні отримують більше необхідних живильних речовин. Обрізка омолоджує дерево, збільшує врожайність, стимулює ріст нових гілок.

Основну обрізку плодових дерев виконують, коли рослини перебувають у стані спокою. У регіонах, де не буває тривалих морозів, плодові дерева можна обрізати і восени, коли рослини скинуть листя, і взимку.

Однак і тут для даної роботи вибирають дні, коли стовпчик термометра не опускається нижче -5^0. Більш сильний мороз веде до замерзання деревини, в цьому випадку її важко різати.

Особливо негативно осіння обрізка позначається на молодих деревах: при укороченні однорічний приріст вимерзає на значній відстані від місця зрізу. При великій кількості зрізів зимові морози призводять до того, що дерево висушується, знижується його зимостійкість. Особливо небезпечна осіння обрізка для груші, вишні, сливи. На відміну від них смородину чорну, білу, червону й агрус обрізати після листопаду можна.

Обрізку плодових дерев зазвичай починають проводити в кінці зими - початку весни, до сходу снігу, але тільки в тому випадку, якщо минула небезпека повернення тривалих сильних морозів (-10^0 і нижче). Цю роботу продовжують проводити до фази сильного набухання бруньок. У випадках крайньої необхідності обрізування плодоносних дерев, особливо кісточкових культур, можна продовжити і до початку цвітіння.

Підготувала Анна МЕЛЬНИК.

Сім корисних напоїв, з яких варто починати свій день

Здоровенькі були!

При цьому вони не тільки вгамують спрагу, але і збагатять тіло корисними компонентами.

Склянки води зранку достатньо, щоб створити диво з вашим тілом. Чи вірите ви, що звичайна вода володіє цілющим ефектом? Якщо задуматися, то організм не отримує ні краплі рідини протягом 7-8 годин, поки людина спить. Тому цілком логічно, що в першу чергу зранку потрібно подбати про відновлення водного балансу. Але комусь може бути занадто важко поглинати цілу склянку з самого ранку або просто не хочеться починати з цього кожен свій день.

Лимонна вода

Цей варіант вже можна вважати класикою. Такий напій легко і швидко приготувати, при цьому він дуже корисний для здоров'я і сприяє швидкому пробудженню. Вода із соком лимона містить високий рівень вітаміну С.

Кокосова вода

Цей натуральний напій допоможе освіжитися і поліпшити обмін речовин. Особливо корисно пити таку воду тим, хто часто страждає від здуття живота.

Свіжовичавлений овочевий сік

Щоб отримати заряд енергії на весь день, необхідно взяти свіжі овочі, наприклад, моркву, буряка і трохи зелених листових овочів, таких, як шпинат, і зробити з них сік.

Імбирний чай

Якщо ви відчуваєте нудоту, поліпшити самопочуття й усунути проблеми з шлунком, допоможе чай з імбиром. Приготувати його не так складно. Натріть 1 ст. л імбиру, додайте у воду і закип'ятіть її. Перед вживанням не забудьте процідити напій.

Апельсиновий сік

Цей варіант користується широкою популярністю серед тих, хто намагається вести здоровий спосіб життя. Це смачний і корисний початок дня.

Сік паростків пшениці

Віддати перевагу подібному напою повинні всі, хто піклується про своє здоров'я. Сік паростків пшениці налагодить роботу шлунково-кишкового тракту, поліпшить обмін речовин. Щоб смак напою став більш насиченим, можна додати в нього м'якоть алое вера.

Ягідні смузі

Цей напій дійсно змусить вас бажати скоріше прокинутися і покуштувати смузі. В ягодах міститься багато антиоксидантів. Зробити смузі ще більш корисним можна, якщо додати в нього насіння чіа або льону.

Обласна щотижнева газета
«ФЕРМЕР ПРИДНІПРОВ'Я»
Свідоцтво про реєстрацію ДП 2161-899Р від 23.02.2017 р.
ЗАСНОВНИК ТА ВИДАВЕЦЬ
ТОВ «Редакція газети «Фермер Придніпров'я»
Голова редакційної ради
Анатолій ГАЙВОРОНСЬКИЙ
Головний редактор Лариса ШАРА

49000, м. Дніпро, вул. Воскресенська, 41, оф.109
786-02-21, 098-183-00-18, 050-850-72-74
e-mail:farmer.gazeta@gmail.com
www.farmer.dp.ua
www.facebook.com/farmer.dp.ua
Друк ТОВ «Видавничий дім «Кераміст»
69057, м. Запоріжжя, вул. Сєдова, 16
Обсяг 2 друк. арк. Друк офсетний.
Зам. № 1983908. Тираж у лютому 9212.

Редакція не завжди поділяє точку зору авторів публікацій.
Гонорар сплачується тільки за замовлені матеріали.
Під цим знаком матеріал опубліковано на комерційній основі.
Відповідальність за зміст реклами несуть рекламодавці.
Посилання при передруку на «Фермер Придніпров'я» обов'язкове.
Газета за посиланням використовує повідомлення інформаційних порталів.
Оформлення передплати та доставку газети здійснює Дніпропетровська філія ПАТ «Укрпошта».
Передплатний індекс 60092

Електронна версія газети: www.farmer.dp.ua www.facebook.com/farmer.dp.ua

ТОВ «Фермерів та приватних землевласників» розширює напрямок торгового відділу.
З січня 2019 року члени обласної фермерської Асоціації мають можливість скористатися ексклюзивними та акційними пропозиціями від постачальників продукції, які уклали угоди з Товариством.

ЗАКУПІВЛЯ ЗЕРНОВИХ ТА ОЛІЙНИХ КУЛЬТУР
Криничанський, Петриківський, Магдалинівський райони

067-500-18-85 Іван Іванович
Новомосковський Дніпровський, Солонянський райони
067-500-19-55 Сергій Васильович

ПРОДАЖ АЗОТНИХ ДОБРИВ
селітра карбамід

067-531-01-05 Сергій Володимирович

ПРОДАЖ ПОСІВНОГО МАТЕРІАЛУ
кукурудза соняшник, горох пшениця ячмінь

067-500-19-55 Сергій Васильович

ПРОДАЖ ЗАСОБІВ ЗАХИСТУ РОСЛИН (ЗЗР)
гербіциди фунгіциди інсектициди

067-500-19-55 Сергій Васильович

Ягідна ферма запрошує бажаючих працівників та бригади на сезонний період: польові роботи, збір ягід (суниця, малина), сортування та пакування ягід у сортувальному складі. Оплата праці гідна.
067 397 38 63 Царичанський р-н, с. Могилів

ПРОДАМ
СЕМЕНА кормовых трав (люцерна, эспарцет, клевер, кострец, суданка и т.д.),сидератов, медоносов, гибриды и сорта подсолнечника, кукурузы и др.культур.
Тел. 095-17-15-312 www.semenatrav.com

ПОТРІБНІ: бармени, офіціанти, повара, помічники повара, посудомийки, кухонні працівники, прибиральниця, столяр, сантехник, промоутер, мангальник на Азовське море.
050-374-14-63, 096-990-80-80

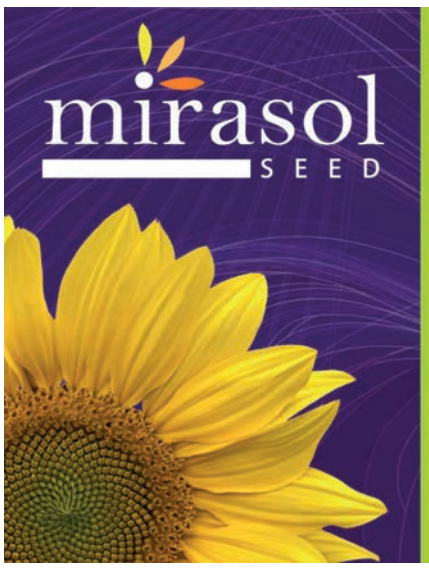
mirasol SEED
Насіння СОНЯШНИКА Іспанської селекції
• Гібріди стійкі до вовчка (›G)
• Гібриди виробничої системи Clearfield® та Express®
• Висока посухостійкість
050 320-26-24
068 68-41-7-41
email: Zima2019@ua.fm
Любов
ТОВ "ТОРГОВИЙ ДІМ "РОДОМИР-АГРО"

НАЦІОНАЛЬНА АКЦІОНЕРНА КОМПАНІЯ "Украгролізинг"
www.ukragroleasing.com.ua
НАЙКРАЩІ УМОВИ ЛІЗИНГУ В УКРАЇНІ!
СТАБІЛЬНІСТЬ! ОПЕРАТИВНІСТЬ! ПРОФЕСІОНАЛІЗМ!
Дніпропетровська філія Національної акціонерної компанії «Украгролізинг» приймає замовлення на сільськогосподарську техніку провідних вітчизняних та світових виробників на умовах фінансового лізингу та за договорами купівлі-продажу на 2019 р.
▲ЦІНИ ВИРОБНИКІВ! ▲ЛОЯЛЬНІ УМОВИ!
▲ГНУЧКІ СХЕМИ ЛІЗИНГОВИХ РОЗРАХУНКІВ!
49098, м. Дніпро, провулок Мануйлівський, 73, офіс 704
e-mail: dniprolizing@ukr.net
Тел. для довідок: (056) 766-30-54; 067-566-05-86, 068-679-45-94, 050-955-20-12; 097-402-90-34; 098 407-67-17

Невидиме око, що бачить все

Сучасні газети й телеекрани все частіше рясніють повідомленнями про те, що то там, то інде напали на фермера й жорстоко катували його до смерті, вимагаючи гроші, то зібрали й вивезли у невідомому напрямку урожай прямісінько з поля, то зухвало підпалили трактори чи іншу сільськогосподарську техніку. Таке наше реальне життя. І селянину, хліборобу доводиться не лише вирощувати хліб, але й дбати про те, як захистити вирощене потом і тяжкою працею - від рейдерів і бандитів. Часто навіть, як зберегти власне життя і безпеку своїх рідних. Лише за минулий рік Дніпропетровщину сколихнули кілька таких цинічних нападів на оселі фермерів, що заплатили власним життям за матеріальне благополуччя.

Впевнений, що системи відеоспостереження, яких, швидше за все, не було у будинках, могли б врятувати їм життя, зафіксувати переміщення грабіжників чи замовних вбивць на подвір'ї. Більш того, наділені унікальними сучасними можливостями, системи відеоспостереження передають відповідний сигнал тривоги на мобільний телефон. Де б ви не знаходилися, ви можете контролювати ситуацію у вашій домівці, тваринницькому комплексі, машинно-тракторному дворі, складі для зберігання зерна і навіть полі, де дозріває майбутній врожай соняшника чи пшениці.

Впровадження систем безпеки допоможе вам захистити територію сільськогосподарського виробництва від мінімальної, найменшою за розмірами, до максимально великої, не наймаючи при цьому охорону, де завжди присутній «людський фактор» - заснув, не побачив, не встояв перед спокусою вкрасти і т. д. і т. п. Забезпечити контроль техніки, GPS моніторинг, контроль швидкості, точний маршрут пересування, контроль витрат пального.

Крім того, «невидиме око» системи відеоспостереженні допоможе вам слідкувати за переміщенням персоналу як вдень, у робочий час, так і вночі, відстежувати процес зважування продукції на ваговій як під час посівної, так і в гарячу пору жнив.

Як-то кажуть, повз вас ні пташка не пролетить, ні звір не пробіжить не поміченим. Розроблені й спеціальні рішення, що дозволяють створити комплексну систему захисту сільгосппідприємств.

Серед них – комплексні огорожі, встановлення датчиків руху, вуличне освітлення і прожектор відеоспостереження, охоронно-пожежна сигналізація, СКУД (система контролю й управління доступом), облік робочого часу й інше.

За інформацією звертайтесь за телефоном 097-555-50-52, 050-045-39-54. Можливі індивідуальні консультації й замовлення, http://networks.ua

Календар агропромислових виставково-ярмаркових заходів, що проводяться в регіонах України-2019

Міністерство аграрної політики та продовольства сприяє проведенню понад 100 агропромислових виставково-ярмаркових заходів, які відбудуться в регіонах України у 2019 році.

Запрошуємо сільгоспвиробників, експертів, операторів ринку та всіх, хто цікавиться АПК, взяти участь у найбільших сільськогосподарських виставках, на яких будуть презентовані досягнення підприємств АПК з усіх регіонів України – XXXI Міжнародна агропромислова виставка «АГРО-2019» (м. Київ), Міжнародна виставка та форум з розвитку фермерства «AGROPORT UKRAINE 2019» (м. Львів, м. Херсон, м. Харків), Міжнародна агропромислова виставка з польовою демонстрацією техніки та технологій «Агроекспо 2019» (м. Кропивницький). Такі заходи є чудовою нагодою для діалогу між приватним бізнесом і державою, асоціаціями та іноземними представниками.

Усі виставки охоплюють різні напрями аграрної галузі, зокрема, тваринництво, рослинництво і садівництво, харчова продукція, с/г техніка та обладнання, органічна продукція, виноробство, бджільництво та інші.

Так, цікавими заходами на тему органічної продукції є: виставка «3-й Міжнародний конгрес Органічна Україна 2019» (м. Одеса), ярмарок-фестиваль «Стрий-Органік-Фест», V Фестиваль льону (с. Стремигород, Житомирська обл.), Ярмарок органічної продукції (м. Львів).

Заходи з розвитку фермерства: виставка-конференція «Мільйон із гектара» (м. Київ), X Міжнародна виставка та форум з розвитку фермерства «AGROPORT West Lviv-2019» (м. Львів), Виставка «Фермерське господарство» (м. Миколаїв), Виставка-ярмарок «Національний День Ферми» (с. Богданівське, Харківська обл. та с. Стриєва, Житомирська обл.), XX сільськогосподарська виставка «Фермер України» (м. Київ).

Заходи на тему бджільництва: Пасічний сезон -2019 (с. Кустин, Рівненська обл.), Фестиваль бджолярів (с. Вучкове, Закарпатська обл.), Виставка-ярмарок «Свято меду – 2019» (м. Дніпро), Виставка-ярмарок меду «Медовий Спас» (м. Луцьк, м. Ужгород, м. Обіхів, Київська обл., м. Буськ, Львівська обл.), Еко-фестиваль «Дикий мед» (смт Зноб-Новгородське, Сумська обл.), Фестиваль-ярмарок меду «Медові роси» (Одеська обл.).

Заходи на тему харчової продукції: Міжнародний форум харчової промисловості та упаковки «IFFIP 2019» (м. Київ), Великодній ярмарок (м. Хмельницький), Виставка-ярмарок «Весняний полонинський хід» (смт Дубове, Закарпатська обл.), Фестиваль-ярмарок «Гуцульська бринза» (м. Рахів, Закарпатська обл.), XI Міжнародний фестиваль дерунів (м. Коростень, Житомирська обл.), 4-та спеціалізована виставка хлібопекарської промисловості BAKERY UKRAINE 2019 (м. Київ), 24-та спеціалізована виставка кондитерської промисловості SWEETS UKRAINE 2019 (м. Київ), Виставка-ярмарок «Осінні дари Київщини 2019» (м. Київ), Виставка «Ukrainian Food Expo» (м. Київ), Фестиваль «ГорбоГори» (с. Хоросно, Львівська обл.).

Заходи, присвячені виноробній, лікеро-горілчаній та пиво-безалкогольним галузям: Фестиваль «Медовуха Фест» (м. Ужгород), Фестиваль виноградарів-виноробів «Уточанська лоза» (м. Виноградів, Закарпатська обл.), Фестиваль мінеральної води «Сила життя у джерелах Карпат» (с. Поляна, Закарпатська обл.), Фестиваль «Галицька Лоза» (м. Львів), Фестиваль «Середнянське винобрання» (смт Середнє, Закарпатська обл.), Фестиваль молодого вина «Закарпатське божоле» (м. Ужгород), Фестиваль вина «Тарутине - столиця Каберне» (смт Тарутине, Одеська обл.).

Прес-служба Мінагрополітики.